Published August 20, 2012

Klapalekiana, **48**: 167–168, 2012
ISSN 1210-6100

Vzpomínka na Pavla Pokludu

V lednu letošního roku ukončil pád ze srázu v pohoří Finisterre na Nové Guineji životní cestu Pavla Pokludy (* 7. října 1985). Entomologií se zabýval od dětských let, nadšení kombinované s vzácnou poctivostí a pílí vedlo k tomu, že již při nástupu na univerzitu měl, vedle širšího biologického rozhledu, velmi dobré znalosti brouků i jejich bionomie. Ty byl schopen skvěle zužitkovat při svém studiu hmyzí ekologie i ochranářské biologie. Hubený dlouhán s periodicky potlačovaným Rumcajzovským plnovousem v rámci diplomové práce za tři sezóny označil téměř třetinu z 15 tisíc střevlíků uherských obývajících Pouzdřanskou step, a o něco méně i na Pálavě. Jako přídavek pak také polovinu tesaříků alpských na Bezdězu a spousty motýlů na Valašsku i jinde. Posléze téměř na rok přesídlil na Novou Guineu, kde se věnoval své nejoblíbenější skupině – xylofágním broukům. Že měl hmyz a brouky především velmi rád, dokazuje skutečnost, že se intenzivně věnoval nejen jejich studiu a ochraně, ale také pro ně roznosil po Pouzdřanské stepi hektolitry piva do živochytných pastí. Disciplíně nošení piva do kopce pak zůstal věrný a zdokonaloval se v ní při toulkách evropskými horami.

Sotva rok po nástupu na postgraduální studium byl Pavel nejen nadějný entomolog, byl to již velmi pracovitý a produktivní entomolog na začátku vědecké kariéry, jeden z nejschopnějších své generace. Vnitřní poctivost, mimořádná pečlivost a značná kritičnost k sobě i okolí, v kombinaci s naprosto přímým jednáním, z Pavla činily člověka, k němuž bylo třeba si chvíli hledat cestu. Jakmile ale byla jednou prošlapána, už nezarostla. A z občas mírně pedantického bručouna se vyklubal velmi zábavný, spolehlivý a inspirativní kamarád, mimořádně schopný spolupracovník lakonicky – a velmi trefně – komentující dění kolem. Takže na něj rádi a často vzpomínají nejen žízniví střevlíci moravských stepí. Na cestě, po které Pavel vykročil ze srázu v novoguinejských horách, nemůžeme být s ním. Můžeme mu na ní ale popřát: Hodně štěstí, Pavle!

Lukáš Čížek

BIBLIOGRAFIE

POKLUDA P., HAUCK D., CIZEK L. 2007: Habitat preferences, population structure and mobility of the ground beetle Carabus hungaricus in the Pouzdrany steppe. P. 55. In: BATÁRY P. & KŐRÖSI Á. (eds): *Fauna Pannonica 2007. Symposium on Conservation and Genesis of the Fauna of the Carpathian Basin, Kecskemét, Hungary, 29 November – 1 December 2007. Abstracts*. Hungarian Natural History Museum, Budapest, 76 pp.

ČÍŽEK L., POKLUDA P., HAUCK D., ROZTOČIL O. & HONCŮ M. 2009: Monitoring tesaříka alpského v Ralské pahorkatině. [Monitoring of the Alpine Longhorn (Rosalia alpina) in Ralsko upland]. *Bezděz, vlastivědný sborník Českolipska* **18**: 125–140.

DRAG L., HAUCK D., POKLUDA P., ZIMMERMANN K. & CIZEK L. 2011: Demography and Dispersal Ability of a Threatened Saproxylic Beetle: A Mark-Recapture Study of the Rosalia Longicorn (Rosalia alpina). *PLoS ONE* **6(6)**: e21345. doi:10.1371/journal.pone.0021345.

CIZEK L., HAUCK D. & POKLUDA P. 2012: Contrasting needs of grassland dwellers: habitat preferences of endangered steppe beetles (Coleoptera). *Journal of Insect Conservation* **16**: 281–293.

POKLUDA P., HAUCK D. & CIZEK L. 2012: Importance of marginal habitats for grassland diversity: Fallows and overgrown tall-grass steppe as key habitats of endangered ground-beetle Carabus hungaricus. *Insect Conservation and Diversity* **5**: 27–36.

CIZEK L., AUGA J., ISUA B., POKLUDA P., BASSET Y. & NOVOTNY V.: Host specificity and habitat use of longicorn beetles in a tropical lowland forest. *in prep.*